

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

12.nodaļa: Tumšie.

“Cilvēku tieksmes vienmēr tiek mērītas pēc viņu kalpošanas gaismai vai tumsai. Pēc tā var spriest par viņu uzdevumu dzīvē. Par visu ļaunāka ir dalīta domāšana un dalīta tiekšanās. Postītāji izmanto daļēju tiekšanos saviem mērķiem. Nav nekā sliktāka par tādu kalpotāju, jo viņš slēpjas aiz savas neviengabalainās izpausmes, tādēļ tiešiem Gaismas ienaidniekiem Mēs dodam priekšroku. Mazos tārpus, kas lien pa miglu, Mēs nepielaižam lielajās kaujās. Tādēļ no neviengabalainības jāizvairās. Vienmēr un ar visiem līdzekļiem jāizvairās no satiksmes ar neviengabalainiem cilvēkiem. Tā neviengabalainības, kas izpaužas mācekļos, tos atsviež par tūkstoš gadiem atpakaļ; un tādēļ ir jāzin, kur nostiprināt savu apziņu. Tā Gaismas kalpotājs neatzīst neviengabalainību.”

“Vispostošākais, kad neviengabalainība ieviešas cilvēkā, kas jau nostiprinās uz ceļa, jo tad notiek domāšanas un darbības sašķelšanās, tādēļ neviengabalainība ir Mācības ienaidnieks. Un kad Mēs redzam neviengabalainību attiecībā uz Hierarhiju, tad šī postošā parādība jāizravē ar visām saknēm. Jo, kad nav viengabalainības, tad nevar būt celšanas darba. Tādēļ mācekļiem jāsaprot, cik svarīgi, kad ir viengabalaina tiekšanās. Tās dēļ jāatsakās no personīgām ērtībām, personīgas iedomības, personīgas pašžēlošanas, personīgas pašapmierināšanās un arvien jāatceras, ka Hierarhiju nedrīkst apgrūtināt. Tas jāatceras tiem, kas Kalpošanu saprot kā grūtību uzvelšanu Valdniekiem un Hierarhijai.”

“Pasaules pārkārtošana saspīndzina visus Kosmiskos Spēkus. Ja cilvēce saprastu, ka pārkārtošana prasa gara tiekšanos, tad varētu viegli nodibināt pasaulē līdzsvaru. Bet tautas nepadomā, ko likt uz svariem un kur būs pārsvars; tādēļ domāšanas haoss ir cilvēcei tik postoši. Nomaināmās tautas pagrimst un neko nedara, lai garīgi pārveidotos, tādēļ laiks padomāt par garīgiem meklējumiem. Kad kosmiskās perturbācijas prasa varenu saspīndzējumu, cilvēcei ir jāzina, kur meklēt glābiņa centru. Garīga centra meklējumi novedīs pie Hierarhijas. Cilvēce ir zaudējusi vajadzīgo glābiņa formulu, tādēļ glābšanas enkurs ir Hierarhijas fokuss. Tā apzinīga meklēšana un Hierarhijas apstiprināšana dos glābiņu. Mēs devām darbību un lietu pamatu, kas balstās uz daiļumu. Tādēļ pilnīgi jāizprot domu un skaistuma bagātības. Tāpat ir jāizprot centru uguns. Tā Mēs uzvaram. Protams, melnie cenšas parakties zem pamatiem. Viņiem ir jāseko, jo viņu bailes ir lielas. Tā Mēs sargāsim pamatus!”

“Mācekļiem Kalpošanas ceļā jāpielieto vislabākās gara un apziņas tiekšanās. Radot ir jāsaprot, ka tikai vislabāko izpausmju pielietošana dos vislabākos rezultātus. Tāpēc negaidīsim skaistas sekas tur, kur gars nav pielicis savas labākās tiekšanās. Bieži cilvēki brīnās, ka viņu pasākumi ir neveiksmīgi. Pajautāsim, vai viņi ir pielikuši savas vislabākās tieksmes? Vai nav iezagušās vieglprātība, nekustības stulbums, nevērība un tiekšanās trūkums uz Hierarhiju? Tādā veidā var gaidīt atbilstību, kas dibināta uz cēloņu un seku likuma. Ir jāsaprot, ka katra neapdomāta darbība, katra nemērķtiecīga rīcība, var radīt tik daudz nevajadzīgu un kaitīgu seku. Mācekļiem ceļā ir jāpauž savas labākās tiekšanās un cenšanās uz Hierarhiju.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

12.nodaļa: Tumšie.

Tāpēc vispirms sevī jāattīsta modrība un nepārtraukti jāievēro aktīva jaunrade ap sakrālo Hierarhiju. Tikai tad, kad skolnieks sasniegs šo īpašību, var cerēt, ka nāks lemtās sekmes. Tādēļ jāparāda vislielākais godīgums un vērība pret visu apkārt notiekošo. Katra nepamanīta kļūda uzplauks vēl spilgtākā krāsā.

Apzīmējiet un vairieties no visa mirušā, nejēdzīgā un priecājieties par kauju, jo tikai kauja tuvinās un palielinās jūsu iespējas.

“Protiet panest Gaismu! Protiet paust Daiļuma plašumu!” Ar “gudrajiem” nav kopā iešana, ar grabažām nav būvēšana, ar lakstīgalu nevar salīdzināties svilpošanā, no sapuvušas maizes nepaēdīsi, ar kvēpošiem dūmiem neuzrakstīsi savas dzimtenes nākotnes brīnišķo stāstu.

Katram celtniekam ir jāpazīst materiāls, ar kuru viņš var rīkoties. Visu satrudējošo, visu nestipro ir jāatmet. Nav vajadzīgs pūlis, bet atsevišķi izmeklētie. Pūlis nekad nav neko radījis. Pūļa daļa ir postīt.”

Vēstuļu I daļas nobeigumā:

Nav nekā dižāka par radīšanu, nav augstāka prieka, tādēļ radiet un priecājieties! Sūtu jums labākās domas un drosmi un uz drosmi radošajā lidojumā un, neskatoties uz maniem daudzkārtējiem dzīves gudrajiem brīdinājumiem par uzmanību, mans gars tomēr dažreiz grib pačukstēt – radiet droši, lai neizkropļotā un nepamazinātā doma atstāj nospiedumu izplatījumā un arī jūsu būtnes sasniegumos, doma, kas ir brīva no cenzora skalpekļa spoka. Jo apcirt, izkropļot un pazemināt līdz pūļa līmenim vienmēr ir iespējams, bet vienatnē un starp vienādas apziņas līmeņa tuviniekiem, radiet un runāji droši.